

Notat

MILJØMINISTERIET

Departementet

Koncernområdet

Ref.
Den 1. december 2008

Miljøministerens endelige svar på spørgsmål 37 alm. del, stillet af Miljø- og Planlægningsudvalget i skrivelse af 13. oktober 2008

Spørgsmål 37:

"Vil ministeren specifikt redegøre for, hvilke opgaver miljøcentrene ikke længere skal varetage grundet besparelserne?"

Svar:

Staten overtog med kommunalreformen en række opgaver på miljøområdet, som nu varetages på de 7 miljøcentre. Med FFL09 forudsættes, at miljøcentrenes opgaver fortsætter som hidtil. Miljøcentrenes bevilling på finanslovsforslaget for 2009 svarer også i hovedtræk til bevillingen på finansloven for 2008, korrigeret for generelle tekniske reguleringer mv. Der blev på finansloven for 2008 afsat en ekstra bevilling til miljøcentrene på 18,2 mio. kr. i 2008 og 19,2 mio. kr. i 2009 og hvert af de følgende år. Der er herudover som led i energiaftalen i årene 2009 og 2010 tilført ekstra midler til et rejsehold til fremme af planlægning af vindmøller i kommunerne.

Miljøcentrenes drift- og lønsumsrammer for 2007 til 2010 er som udgangspunkt fastsat med en 5 % effektivisering, ligesom de øvrige opgaver staten overtog som følge af kommunalreformen. Det skal ses i lyset af, at miljøopgaverne nu er samlet på 7 centre frem for de tidligere 16 amtslige enheder. Det er i den forbindelse forudsat, at der er mulighed for stordriftsfordele og rationaliseringer gennem en mere hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse.

Fra og med 2008 er rammevilkårene omkring de statslige miljøcentre samtidig forbedret, idet centrene er samlet under By- og Landskabsstyrelsen. Den organisatoriske og styringsmæssige placering af centrene er hermed blevet styrket. Det giver mulighed for større entydighed i styringen og mulighed for at tænke miljøopgaverne på centralt og regionalt niveau bedre sammen. Der arbejdes aktivt med at styrke det faglige miljø og sikre planlægning, kapacitetsudnyttelse og ressourceallokering på tværs. For eksempel er der oprettet kompetencecentre for miljøcentrenes industrigodkendelser, dvs. at ét center har særlig viden om jern- og metalvirksomheder, mens et andet har særlig viden om fødevarer virksomheder osv.